

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z odwołania D. H.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Szczecinie
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 19 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od postanowienia Sądu Apelacyjnego
w Szczecinie
z dnia 28 października 2014 r., sygn. akt III AUz 115/14,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od ubezpieczonego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych Oddziału w Szczecinie kwotę 120 (sto dwadzieścia)
zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie postanowieniem z dnia 28 października 2014 r. oddalił zażalenie ubezpieczonego D.H. na zarządzenie Sądu Okręgowego w Szczecinie (Przewodniczącego Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w tym Sądzie) z dnia 11 lipca 2014r. o zwrocie odwołania ubezpieczonego wniesionego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Szczecinie z dnia 20 marca 2014 r.

Ubezpieczony D. H. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 28 października 2014 r., domagając się jego uchylenia i orzeczenia co do istoty przez uwzględnienie zażalenia w całości, ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ubezpieczonego jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który przysługuje wyłącznie od orzeczeń wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c., to znaczy od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Do tej kategorii orzeczeń z całą pewnością nie należy jednak postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie odwołania od decyzji organu rentowego, będącego (analogicznie jak pozew) pismem procesowym wszczynającym postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 467 § 2 k.p.c.). Według utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska, zarówno pod rządem art. 398¹ § 1 k.p.c. jak i w okresie wcześniejszym pod rządem art. 392 § 1 k.p.c. skarga kasacyjna (wcześniej kasacja) nie przysługuje od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie pozwu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 czerwca 2000 r., V CZ 48/00, LEX nr 1220326; z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 58/06; z dnia 16 kwietnia 2008 r. I CZ 10/08, LEX nr 794590; z dnia 28 czerwca 2007 r., IV CZ 42/07, LEX nr 951617; z dnia 22 stycznia 2010 r., V CZ 64/09, LEX nr 1347911; z dnia 18 lutego 2010 r., II CZ 101/09, LEX nr 1353163 oraz z dnia 15 stycznia 2015 r. IV CZ 86/14, LEX nr 1646397). Stanowisko to opiera się między innymi na uznaniu, że wymienione postanowienie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie. Dotyczy ono bowiem wstępnej fazy postępowania i zamyka jedynie etap badania warunków formalnych pozwu, którego celem jest

prawidłowe wszczęcie procesu. Pozew zwrócony nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z jego wniesieniem do sądu. Niezależnie od tego należy stwierdzić, iż wymienione w powołanym art. 398¹ § 1 k.p.c. postanowienia sądu drugiej instancji nie tylko muszą być postanowieniami kończącymi postępowanie w sprawie, ale także być wydane w przedmiocie odrzucenia (a nie zwrotu pozwu bądź odwołania) albo umorzenia postępowania. Jest to zamknięty katalog spraw, w których skarga kasacyjna może być wniesiona, co oznacza, że skarga kasacyjna nie przysługuje też od wszelkich innych - poza wyraźnie wymienionymi w komentowanym przepisie - postanowień sądu drugiej instancji, nawet jeśli mają one charakter kończących postępowanie w sprawie.

Możliwość zaskarżenia postanowienia o oddaleniu zażalenia na zarządzenie o zwrocie odwołania wszczynającego postępowanie sądowe nie jest więc objęta zakresem przedmiotowym art. 398¹ § 1 k.p.c. Nie jest też zresztą objęta zakresem przedmiotowym art. 394¹ § 2 k.p.c., znajdującego się w rozdziale poświęconym zażaleniu i stanowiącego, że w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Konkludując, Sąd Najwyższy uznaje zatem, że skarga kasacyjna ubezpieczonego – wobec wniesienia jej od niewymienionego w art. 398¹ § 1 k.p.c. orzeczenia – jest niedopuszczalna. Dlatego też, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., podlega odrzuceniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. i § 11 ust. 2 w związku z § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

